

Who Asked You to Trample Through My Yard?

R' Mordechai Torczyner – torczyner@torontotorah.com

*Dedicated by Rabbi Avraham Aryaih and Laya Etta Witty, and Rebbetzin Shulamith P. Witty,
in memory of Rabbi Yitzchak Witty z"l, הרב יצחק גמליאל בן ר' נח הלוי, whose yahrtzeit is 23 Tammuz*

1. Yeshayah 1:10-15 (tr. Koren Jerusalem Bible, c/o sefaria.org)

שָׁמְעוּ דְבַר ד' קִצְיָנֵי סֹדֶם הַאֲזִינוּ תוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עִם עֲמֻרָה: לְמָה לִּי רַב זִבְחֵיכֶם יֹאמֵר ד' שְׁבַעֲתֵי עֲלוֹת אֵילִים וְחֶלֶב מְרִיאִים וְדָם פְּרִים וּכְבָשִׁים וְעִתוּדִים לֹא חִפְצָתִי: כִּי תִבְאוּ לְרְאוֹת פָּנָי מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיָּדְכֶם רִמְסֵי חֲצָרֵי: לֹא תוֹסִיפוּ הִבִּיא מִנְחַת שְׁוֹא קִטְרֶת תוֹעֵבָה הִיא לִי חֲדָשׁ וְשִׁבְתָּ קִרְאֵי מִקְרָא לֹא אוֹכַל אֲנִי וְנִעְצְרָה: חֲדָשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנָאָה נִפְשֵׁי הָיוּ עָלַי לְטָרַח גִּלְאִיתִי נִשְׂאָ: וּבִפְרָשְׁכֶם פְּפִיכֶם אֲעֲלִים עֵינַי מִכֶּם גַּם כִּי תִרְבוּ תִפְלֶה אֵינֶנִּי שִׁמְעֵ יְדֵיכֶם דְּמִים מְלֹאוּ:

Hear the word of the Lord, rulers of Sedom; give ear to the Tora of our Gd, you people of 'Amora. To what purpose is the multitude of your sacrifices to me? says the Lord: I am sated with the burnt offerings of rams, and the fat of fed beasts; and I delight not in the blood of bullocks, or of lambs, or of he goats. When you come to appear before me, who has required this at your hand, to trample my courts? Bring no more vain offerings; incense of abomination they are to me; as for new moons and sabbaths and the calling of assemblies, I cannot bear iniquity along with solemn meeting. Your new moons and your appointed feasts my soul hates: they are a trouble to me; I am weary of enduring them. And when you spread out your hands, I will hide my eyes from you: even when you make many prayers, I will not hear: your hands are full of blood.

2. Ummm Shemot 23:17, Shemot 34:23, Devarim 16:16

3. Yirmiyahu 7:22-23 (tr. Koren Jerusalem Bible, c/o sefaria.org)

כִּי לֹא דִבַּרְתִּי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים בַּיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל דְּבָרֵי עוֹלָה וְזֶבֶח: כִּי אִם אֶת הַדְּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אוֹתָם לֵאמֹר שְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם וְהִלַּכְתֶּם בְּכָל הַדְּרֹתַי אֲשֶׁר אֶצְוֶה אֶתְכֶם לַמַּעַן יִיטֵב לָכֶם:

For I did not speak to your fathers, nor command them in the day that I brought them out of the land of Mizrayim, concerning burnt offerings or sacrifices: but this thing I commanded them, saying, Obey my voice, and I will be your Gd, and you shall be my people: and walk in all the ways that I have commanded you, that it may be well with you.

Framing the Chapter

4. Outline

1:1	Headline
1:2-9	Understand why you are suffering
1:10-15	I don't want your korbanot and celebrations
1:16-23	Fix your social relations
1:24-31	Your future: Redemption or Punishment

5. Classes on Yeshayah 1

<https://www.yutorah.org/lectures/lecture.cfm/909201/>

<https://www.yutorah.org/lectures/lecture.cfm/909766/>

6. Talmud, Chagigah 6a

רב הונא כי מטי להאי קרא "יראה" (שמות כג:ז) "יראה (א:יב)" בכי, אמר עבד שרבו מצפה לו לראותו יתרחק ממנו.

When Rav Huna arrived at this verse, "shall be seen (Shemot 23:17)" "shall be seen (Yeshayah 1:12)", he would cry, saying, "Should a slave whose master anticipates seeing him [now] be distanced from Him?!"

7. Yeshayah 1:31, Devarim 28:68, Yirmiyahu 9:21 (tr. Koren Jerusalem Bible, c/o sefaria.org)

וְהָיָה הַחֲסוֹן לִנְעֻרָת וּפְעֻלוֹ לְנִיצוּץ וּבָעֲרוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וְאִין מְכַבֵּה: וְהִשְׁיבֵה ד' מִצְרַיִם בְּאֲנִיּוֹת בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָהּ לֹא תוֹסִיף עוֹד לְרִאֲתָהּ וְהִתְמַכְרְתָם שָׁם לֹא יִכְבֶּה לְעֹבְדֵים וְלִשְׁפָחוֹת וְאִין קֹנֶה: דְּבַר פֶּה נֶאֱמַר ד' וְנִפְלֶה נְבִלַת הָאָדָם כְּדֹמָן עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה וּכְעֵמִיר מֵאֲחֵרֵי הַקָּצֵר וְאִין מְאֻסְרֵ:

And the strong shall be as tow, and the maker of it as a spark, and they shall both burn together, and none shall quench them.

And the Lord shall bring thee back into Mizrayim with ships, by that road of which I spoke to thee, Thou shalt see it no more again: and there you shall be sold to your enemies for bondmen and bondwomen, and no man shall buy you. Speak, Thus says the Lord, And the carcasses of men shall fall as dung upon the open field, and as the handful after the harvester, and none shall gather them.

8. Yeshayah 1:5 (tr. Koren Jerusalem Bible, c/o sefaria.org)

על מה תפּו עוד תּוסיפו סָרָה כָּל ראשׁ לְחָלִי וְכָל לֵבב דָּוִי:

Where could you still be smitten, that you revolt again: every head is sick, and every heart faint.

Three Approaches

9. Rabbi Yissachar Yaakovson (contemporary Israel), Chazon haMikra II pg. 374

בשעה שמבקשים לשמוע פסק הלכה, קיימות בעצם רק ארבע אפשרויות: תשובה בחיוב, תשובה בשלילה, הוראה על אי-ידיעה או העלמת התשובה בבחינת הכלל "מוטב שיהיו שוגגים ואל יהיו מזידין". והנה הנביא – ולא כאחד הסופרים אלא כנושא דבר ד' – נוקט דרך שונה לגמרי בתשובה על שאלה הלכתית. והפסוק מדגיש בהדגשה מכוונת אחרי הצגת השאלה (ז:ד) "ויהי דבר ד' צבקות אלי לאמר" ... הוא רואה את האדם המקיים חלק מדרישת התורה ומזניח חלק אחר, אותו חלק שבלעדיו אין טעם לכל קיום התורה...

When they wish to hear a halachic ruling, there are four possibilities, essentially: Yes, No, I don't know, or concealing the answer as part of the rule, "Better for them to err than to sin intentionally." The prophet [Zecharyah] – not like one of the scholars but as one who bears the word of Gd – takes an entirely different approach with his answer to a halachic question. The text emphasizes intentionally, after presenting the question (7:4), "And the word of Gd, Lord of Multitudes, came to me, saying"... He sees a man who fulfills part of the Torah's demands and rejects another part, the part without which there is no purpose to any fulfillment of Torah...

10. Rabbi Vidal of Toulouse (14th century Spain) Maggid Mishneh, Mishneh Torah, Hilchot Shecheinim 14:5

ועניין דין בן המצר הוא שתורתנו התמימה נתנה בתקון מדות האדם ובהנהגתו בעולם כללים באמירת קדושים תהיו והכוונה כמו שאמרו ז"ל קדש עצמך במותר לך שלא יהא שטוף אחר התאוות וכן אמרה ועשית הישר והטוב והכוונה שיתנהג בהנהגה טובה וישרה עם בני אדם... The law of first refusal by a neighbour is because our unblemished Torah presented principles to improve a person's character and conduct in the world, saying, "You shall be holy." The intent was as they z"l said, "Sanctify yourself with that which is permitted to you," that one should not be driven to pursue lusts. And so it said, "You shall do that which is just and good," meaning to act in a way that is good and just with others...

11. Rabbi Moses Maimonides (12th century Egypt), Moreh Nevuchim 3:32

Many prophetic books contain rebukes of people for their great efforts and attachment to bringing offerings... Samuel said, "Does Gd want offerings as He wants people to listen to the Divine Voice?" Isaiah said, "Why would I want your masses of offerings?" Jeremiah said, "I did not speak to your ancestors and I did not command them, on the day I took them out of Egypt, regarding offerings. I instructed them this: Listen to My voice and I will be your Gd and you will be My nation."... The primary intent is for you to perceive Me and not serve others, and I will be your Gd and you will be My nation. This was the goal of the command to bring offerings and focus upon the House... and you came and cancelled the ends and attached yourselves to the means.

12. Ralbag (13th-14th century Spain), Commentary to Shemuel I 15:22

העולות והזבחים יבאו על החטאים כמו שהתבאר בתורה. ולזה הוא מבואר כי הוא יותר טוב שישמר אדם מהחטא ולא יצטרך לאלו הקרבנות: The burnt offerings and sacrifices come for sin, as is explained in the Torah. Therefore it is clarified [here] that it would be better to avoid sin, and not need these korbanot.

13. Yeshayah 58:4

הן לָרִיב וּמִצָּה תִצְוּמוּ וּלְהִכּוֹת בְּאֲגָרְף רָשָׁע לֹא תִצְוּמוּ כִּי־יִשְׁמִיעַ בְּמִרוֹם קוֹלְכֶם:

Behold, you fast for strife and debate, and to smite with the fist of wickedness: you fast not this day to make your voice to be heard on high.

14. Rabbi Moses Maimonides (12th century Egypt), Mishneh Torah, Laws of Repentance 7:7

כמה מעולה מעלת התשובה! אמש היה זה מובדל מד' אלקי ישראל שנאמר "עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלקיכם", צועק ואינו נענה שנאמר "כי תרבו תפלה וגו'" ועושה מצות וטורפין אותן בפניו שנאמר "מי בקש זאת מידכם רמוס חצרי", ... והיום הוא מודבק בשכינה

שנאמר "ואתם הדבקים בד' אלקיכם," צועק ונענה מיד שנאמר "והיה טרם יקראו ואני אענה," ועושה מצות ומקבלין אותן בנחת ושמחה שנאמר "כי כבר רצה האלקים את מעשיך," ולא עוד אלא שמתאווים להם שנאמר "וערבה לד' מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות."

How great is the level of repentance! Yesterday this person was separated from Hashem, Gd of Israel, as it says, "Your sins separated between you and your Gd," he cried out and was not answered, as in, "When you increase prayer, etc.," and he performed mitzvot and they tore them up before him, as it says, "Who asked this of you, trampling My yard." ... Today, he adheres to the Shechinah, as it says, "And you, who adhere to Hashem your Gd," he cries out and is answered immediately, as it says, "And before they cry out, I will answer," and he performs mitzvot and They accept them gently and with joy, as it says, "For Gd has already accepted your deeds," and not only that, but They desire them, as it says, "And the gift of Yehudah and Jerusalem shall be sweet for Gd as in days of old and earlier years."

15. Rabbi Moses Maimonides (12th century Egypt), Mishneh Torah, Hilchot, Laws of Prayer 15:6

כהן שלא היה לו דבר מכל אלו הדברים המונעין נשיאת כפים, אף ע"פ שאינו חכם ואינו מדקדק במצות או שהיו הבריות מרננים אחריו או שלא היה משאו ומתנו בצדק הרי זה נושא את כפיו ואין מונעין אותו, לפי שזו מצות עשה על כל כהן וכהן שראוי לנשיאת כפים ואין אומרים לאדם רשע הוסף רשע והמנע מן המצות.

A kohen who has no disqualification for raising his hands, even if he is not a scholar and is not careful with mitzvot, or people chatter about him, or his interactions are not righteous, still raises his hands and we do not prevent him, for this is a command for every kohen who is suited for raising his hands, and we do not tell a wicked person to add wickedness and refrain from the mitzvot.

Review Questions

- Why is it unlikely that Yeshayah 1 was the start of his prophecy?
- Why is Yeshayah 1 the first chapter in the book?
- What are three explanations for the anti-korban messages of Yeshayah and Yirmiyah?

This Learnathon is dedicated by Rabbi Avraham Aryaih and Laya Etta Witty, and Rebbetzin Shulamith P. Witty in memory of Rabbi Yitzchak Witty z"l

Tishah B'Av: A Day of Rejected Prayers

1. R' Avi Baumol (based on a lecture by R' Joseph B. Soloveitchik, 1979),

<https://www.etzion.org.il/en/tisha-bav-day-mourning-day-teshuva>

There are a few things glaringly missing in our tefilot on Tisha Be-av. The first is selichot. How could we conjure up a fast day without the concept of saying selichot? How can we pray suitably without reciting the thirteen attributes of mercy?...

The common denominator of all of these factors is that they, in some way, ask G-d to accept our prayers. They remind G-d of His unceasing relationship with His people, and that is very much part of our fast day teshuva process. We fast, pray, perform mitzvot, and remind G-d of the promise He made to our forefathers, so that when He hears our prayers, He will have mercy on us and forgive our sin. All this is appropriate on a regular fast day; however, Tisha Be-av is different. It is not just a ta'anit tzibbur - it is a ta'anit tzibbur of aveilut. Sadly enough, today G-d does NOT accept our prayers...

Why does G-d choose not to listen to our prayers on this day? Perhaps it is to tell us that although this day is a public fast day, it is NOT a day of teshuva. On this day, we cannot expect G-d to listen to our requests for forgiveness, or our attempts at reconciliation.

2. Rabbi Moshes Isserles, Glosses to Shulchan Aruch, Orach Chaim 559:4

וכל הקדישים שאומר' אחר איכה עד שיוצאים למחר מב"ה אין אומרים תתקבל...

And all of the *Kaddishim* that are said after Eichah until they go out from the synagogue the next day - they do not say "[may our prayers] be accepted.."

3. Eichah 3:8 (chabad.org tr.)

גם פי אֶזְעַק וְאֶשְׁנֶע, שְׁתֵּם תִּפְּלְתִי.

Though I cry out and plead, He shuts out my prayer.

4. Eichah 3:44 (chabad.org tr.)

סְפוֹתָהּ בָּעָנָן לֶךְ, מֵעָבוֹר תִּפְּלָהּ.

You have enveloped Yourself in a cloud, so that no prayer can pass through.

5. R' Elazar HaKalir, מְנִי (Kinah 6, R' Weinreb tr.)

סְפוֹתָהּ מִשָּׁפֶן מְסָכוֹת דְּבִירֵי.

You spread a canopy over heaven to cover my Temple.

6. R' Joseph B. Soloveitchik, *Kinot Mesorat HaRav* p. 202

The *paytan* laments that G-d has enveloped and covered both the *Mishkan* (the Tabernacle) and the *Beit HaMikdash* in a cloud in order to prevent the words of the *paytan* from reaching Him. G-d has completely alienated and separated Himself from His people [see Eichah 3:44]...The term *sakota* represents a complete termination of the relationship between G-d and the Jewish people, to the extent that prayer is rejected and does not even reach G-d. G-d has enveloped not only the *Beit HaMikdash*, but any place of prayer, in a cloud which rejects the prayers of the Jewish people. This is the menacing fulfillment of [Eichah 3:8]...Access to G-d is denied.

Political despair

7. Divrei HaYamim II 35:25 (chabad.org translation)

וַיִּקְוֶנוּ יִרְמְיָהוּ עַל יְאֹשִׁיָּהוּ וַיֹּאמְרוּ כָּל הַשָּׂרִים וְהַשָּׂרוֹת בְּקִינֹתֵיהֶם עַל יְאֹשִׁיָּהוּ עַד הַיּוֹם וַיִּתְּנוּם לְחֹק עַל יִשְׂרָאֵל וְהָנִים פְּתוּבִים עַל הַקִּינֹת.
And Yirmiyahu lamented Yoshiyahu, and all the male and female singers spoke of Yoshiyahu in their lamentations until this day, and they made them a statute over Israel, and behold, they are written in the lamentations.

8. Yirmiyahu, וַיִּקְוֶנוּ יִרְמְיָהוּ עַל יְאֹשִׁיָּהוּ (Kinah 11, R' Weinreb tr.)

רְשַׁעְתִּי וְנִסְעַתִּי, וְנִטְשׂ אֶהְיֶה.

But I acted wickedly, was expelled, and my shelter [the Temple] is now forsaken.

9. R' Joseph B. Soloveitchik, *Kinot Mesorat HaRav* p. 299

I do not know why this *kina* does not conclude with *neḥama*, consolation.

10. R' Avrohom C. Feuer and R' Avie Gold, *The Complete Tishah B'Av Service* (ArtScroll, p. 183)

This *kinnah* describes King Yoshiyahu's tragic and untimely death, when, with his last breath, he remorsefully repented his sin against G-d's words that he had heard from the prophets. But it was too late. Not only was Yoshiyahu doomed, but the entire kingdom of Judah was now on a course of irrevocable, ultimate destruction. Hence, the enormous tragedy of Yoshiyahu's death, because with him died the very last hope and opportunity to save the Temple and the Jewish people.

Religious despair

11. R' Elazar HaKalir זכר (Kinah 16, R' Weinreb tr.)

זָכֵר אֲשֶׁר עָשָׂה צָר בְּפָנַי. שָׁלַף חֶרְבּוֹ, וּבָא לְפָנַי וּלְפָנֵיהֶם. נִחְלַתְנוּ בַעַת, כְּטִמְאָה לְחֵם הַפָּנִים. וַגִּדָּר פֶּרֶקֶת בַּעֲלַת שְׁתֵּי פָנִים.

Remember what the foe [Titus] did within the [Temple] precincts.

He drew forth his sword and entered the Holy of Holies.

He shocked our heritage when he profaned the show-bread,
and pierced the curtain, embroidered on both sides.

יְתוּמִים גַּעַל בְּמַגֵּן מְאָדָּם. וַיִּמְדַּד קוֹ כְּמִרְאָה אֲדַמָּדָם. מִיַּמֵּינוּ דָּלַח, וְהַשְׁפִּיר חֲצִיו מִדָּם. כִּי־צָא מִן הַבַּיִת, וְחֶרְבּוֹ מְלֹאָה דָם.

The orphaned [nation], he disgraced with his bloodstained shield.

He drew a line in reddish color.

He dirtied our waters, and his arrows were glutted with blood,
as he left the Temple with a bloodied sword.

עַל הַגּוֹתוֹ הוֹת אֶבֶר. וְנָטָה אֶל א-ל יְדוֹ, לְמוֹלוֹ לְגִבּוֹר. מִצָּרִים וְכָל לְאֻם, אֲשֶׁר בָּם עָבַר. וְאֵנִי בְּתוֹךְ אוֹיוֹ, אֲרוּץ אֵלָיו בְּצָוָאר.

[We mourn] because this mortal schemed evil schemes

and raised his hand against G-d, as if to defeat Him, saying:

“He could defeat Egypt and all other nations.

But I, inside His precious [Temple], will run against him boldly.”

אֲבוֹתֵינוּ, זָרָה כְּהַכְנִיסוֹ בַּחוּרָיו אֶקְלָה אֵשׁ. וְזֶה צִעָה זוֹנָה הַכְּנִיס, וְלֹא נִכְנָה בְּאֵשׁ.

In the time of our forefathers, when the sons [of Aaron]

brought in alien offerings, they were consumed by fire.

Yet, he dared to bring in a harlot and was not singed by fire.

Despair of humanity

12. R' Elazar HaKalir, אָם (Kinah 17, Sefaria Community tr.)

אָם הָאֲכַלְנָה נְשִׁים פְּרִים, עוֹלְלֵי טְפוּחִים.

If women could eat the fruit of their womb, the little babes clapping their hands...

אֵלֵי לִי!

Alas for me!

אָם תִּדְבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק לְחֹד, בְּצִמְאוֹן צְחִיחִים.

If the tongue of a nursing baby could glue to his palate from blinding white thirst...

אללי לי!

Alas for me!

Physical despair

13. R' Elazar HaKalir, שְׁבַת סוּרוֹ מְנִי (Kinah 6, R' Weinreb tr.)

סְחִי וּמְאֹס הִשְׁיִמוּנִי בְּעֵדְרֵי חֲבֵרִי.

They called me dirty and repulsive, worse than all my peers.

14. R' Joseph B. Soloveitchik, *Kinot Mesorat HaRav* p. 201

At times of catastrophe, the element of *Hillul Hashem* becomes insufferable. During the Holocaust years, Christian clergymen argued that G-d had abandoned the Jews and allowed the complete destruction of the Jewish people, thus fulfilling the words of their bible. I was confronted by these arguments, and I used to cry not only for the *Hurban*, but for the terrible desecration of G-d's name that these arguments represented. The significance, among other things, of the establishment of the State of Israel was that it put a stop to these arguments.

Hope is not lost!

15. R' Elazar HaKalir, שְׁבַת סוּרוֹ מְנִי (Kinah 6, R' Weinreb tr.)

כִּי תָם חֲקֵת בְּכֶסֶם אוֹפְנִיָּה.

You engraved Jacob's image into Your celestial throne.

16. R' Joseph B. Soloveitchik, *Kinot Mesorat HaRav* p. 212-13

Engraving the image of Jacob demonstrates that the covenant between G-d and *Knesset Yisrael* is a permanent one. Whatever is engraved on the Throne of Glory, as written in Psalms: "Your throne stands firm from old; You exist eternally" (93:2). The covenant is not merely a transient one that was to be abandoned once the Jews sinned and were exiled from the land. Had Jacob been destined to remain in exile forever, his likeness would not have been engraved on the Throne of Glory...

The motif that our relationship with G-d is timeless and immutable is also found in Lamentations. We may alienate G-d for a brief period, but there is no question that we will ultimately return to Him. This is the point of the verse in Lamentations, "Why do You forget us for such a long time, abandon us for so long? Bring us back to You, O LORD, and we will return, renew our days of old" (5:20-21). We cannot ever contemplate the complete severance of the relationship because it would be an impossibility. We know that, at some point in time, You will reconcile Yourself with us, and we will be reconciled with You and we will be close to each other. So why do You wait so long? After all, You have engraved Jacob on the celestial throne.

17. R' Elazar HaKalir, שְׁבַת סוּרוֹ מְנִי (Kinah 6, R' Weinreb tr.)

רָם הִבֵּט נָא, עֲמֹד כְּלָנוּ.

Look down from on high; we are all Your faithful people.

18. R' Joseph B. Soloveitchik, *Kinot Mesorat HaRav* p. 214

The *paytan* declares, *Ram*, Almighty, in spite of the fact that we have sinned and have been alienated from You for so long, we have still not abandoned hope for our continued relationship. Even now, in spite of all our suffering, *habet na*, look at us, because *amkha kulanu*, we are Your people. True, we are scattered all over the world and we comprise many communities, languages and mores. A Jew from Halah and Habor, and a Canadian or American Jew do not look alike. But in spite of all the differences within the Jewish community, despite the differences of ability and incommensurate historical paths, there is something that unites all of us. What unites the Jews is Your Torah, and since we belong to You, You cannot rid Yourself of us. We belong to You, and You belong to us.

19. Unknown author, בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם/מִירוּשָׁלַיִם (Kinah 31, R' Weinreb tr.)

אָז יִשִּׁיר מֹשֶׁה, שִׁיר לֹא יִנָּשֶׁה - בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם.
וַיִּקְוֶנוּ יְרֵמְיָהּ, וְנָהָה נָהִי נָהָה - בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם.

Then Moses sang an unforgettable song,
When I left Egypt.
Whereas Jeremiah lamented and wailed a woeful wait,
When I left Jerusalem.

שִׁלְחָן וּמְנוֹרָה, וְכָלֵיל וְקַטֹּרֶת - בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם.
וְאֵלֵיל וְתוֹעֵבָה, וּפְסָל מִצֵּבָה - בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם.

The Table and Menora, burnt-offerings and incense,
When I left Egypt.
Idol and abomination, graven images and pagan monuments,
When I left Jerusalem.

תּוֹרָה וְתַעֲוֵדָה, וְכָלֵי הַקִּמְדָה - בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם.
שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה, וְנֶס יְגוֹן וְאִנְחָה - בְּשׁוּבִי לִירוּשָׁלַיִם.

The Torah and its message and precious vessels,
When I left Egypt.
Happiness and joy; gone are sorrow and sighing,
When I return to Jerusalem.

20. Talmud, Makkot 24b (Koren tr.)

שוב פעם אחת היו עולין לירושלים כיון שהגיעו להר הצופים קרעו בגדיהם כיון שהגיעו להר הבית ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים התחילו הן בוכין ור"ע מצחק. אמרו לו: מפני מה אתה מצחק? אמר להם: מפני מה אתם בוכים? אמרו לו: מקום שכתוב בו (במדבר א, נא) "והזר הקרב יומת ועכשיו שועלים הלכו בו" ולא נבכה?

On another occasion they were ascending to Jerusalem. When they arrived at Mount Scopus, they rent their garments. When they arrived at the Temple Mount, they saw a fox that emerged from the site of the Holy of Holies. They began weeping, and Rabbi Akiva was laughing. They said to him: For what reason are you laughing? [Rabbi Akiva] said to them: For what reason are you weeping? They said to him: This is the place concerning which it is written: "And the non-priest who approaches shall die" (Numbers 1:51), and now foxes walk in it; and shall we not weep?

אמר להן: לכך אני מצחק דכתיב (ישעיהו ח, ב) "ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריה בן יברכיהו..."
[Rabbi Akiva] said to them: That is why I am laughing, as it is written: "And I will take to Me faithful witnesses to attest: Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah" (Isaiah 8:2) ...

באוריה כתיב (מיכה ג, יב) "לכן בגללכם שדה תחרש [וגו]" בזכריה כתיב (זכריה ח, ד) "עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים" עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה הייתי מתיירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת. בלשון הזה אמרו לו: עקיבא ניחמתנו עקיבא ניחמתנו.

In [the prophecy of] Uriah it is written: "Therefore, for your sake Zion shall be plowed as a field..." (Micah 3:12), where foxes are found. In the prophecy of Zechariah it is written: "There shall yet be elderly men and elderly women sitting in the streets of Jerusalem" (Zechariah 8:4). Until the prophecy of Uriah [with regard to the destruction of the city] was fulfilled, I was afraid that the prophecy of Zechariah would not be fulfilled. Now that the prophecy of Uriah was fulfilled, it is evident that the prophecy of Zechariah remains valid. [The Sages] said to him, employing this formulation: Akiva, you have comforted us; Akiva, you have comforted us.

This program is dedicated by Rabbi Avraham Aryaih and Laya Etta Witty, and Rebbetzin Shulamith P. Witty, in memory of Rabbi Yitzchak Witty z"l ל"ג הרב יצחק גמליאל בן ר' נח הלוי ז"ל, יהי זכרו ברוך

1 Mishnah Sotah 9:11

מִשְׁבְּטָלָה סְנֵהֲדֵרִין, בְּטָלָה הַשִּׁיר מִבֵּית הַמִּשְׁתָּאוֹת, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה כד) בְּשִׁיר לֹא יִשְׁתּוּ יָן וְגו':

When the Sanhedrin ceased [to function], song ceased from the places of feasting, as it is said, "They drink their wine without song" ([Isaiah 24:9](#)).

2 Talmud Sotah 48a

אמר רב הונא זמרא דנגדי ודבקרי שרי דגרדאי אסיר

Rav Huna said: The song of those who pull ships and lead the herd is permitted, for their singing assists them to establish a rhythm in their work. However, that of weavers is forbidden, as they sing only for their own enjoyment.

3 Rashi

זמרי דנגדי. מושכי ספינות בחבל שרי שאינו אלא לזרזם במלאכתם: **ודבקרי.** שמזמרין בשעה שחורשין ואינו אלא לכויין את השוורים לתלמיהם שהולכין לקול השיר דערב עליהם: **דגרדאי.** אינו אלא לשחוק

The song of those who pull the ships is only to help motivate them in their work. The song of those who sing while they lead the herd is only to keep the herd in the furrow as the animals work in rhythm to the music. However the song of the weavers is only for their own enjoyment.

4 Talmud Yerushalmi 9:12

אמר רב חסדא בראשונה היתה אימת סנהדרין עליהן ולא היו אומרים דברי נבלה בשיר. אבל עכשיו שאין אימת סנהדרין עליהן הן אומרים דברי נבלה בשיר.

At first, when the Sanhedrin was functioning, it was able to impose discipline and prevent the introduction of inappropriate content in song. When the Sanhedrin ceased to function, it could no longer impose discipline and people would introduce corrupt lyrics into music.

5 Talmud Gittin 7a

שלחו ליה למר עוקבא זמרא מנא לן דאסיר שרטט וכתב להו (הושע ט, א) אל תשמח ישראל אל גיל בעמים ולישלח להו מהכא (ישעיהו כד, ט) בשיר לא ישתו יין ימר שכר לשותיו אי מההוא ה"א ה"מ זמרא דמנא אבל דפומא שרי קמ"ל

The Gemara further relates: **They sent** the following question to **Mar Ukva:** **From where do we derive that song is forbidden** in the present, following the destruction of the Temple? **He scored parchment and wrote to them:** "Rejoice not, O Israel, to exultation, like the peoples" ([Hosea 9:1](#)).

The Gemara asks: **And let him send them** a response **from here:** "They do not drink wine with a song; strong drink is bitter to them who drink it" ([Isaiah 24:9](#)), indicating that song is no longer allowed. The Gemara answers: **If** he had answered **by citing that** verse, **I would say that this matter** applies only to **instrumental music**, in accordance with the previous verse: "The mirth of tabrets ceases, the noise of them who rejoice ends, the joy of the harp ceases" ([Isaiah 24:8](#)); **however, vocal** song is **permitted**. Therefore, Mar Ukva **teaches us** that all types of song are forbidden.

6 Rashi

זמרא. לשורר בבית המשתאות:

Song – to sing in the taverns

7 Tosafot

זמרא מנא לן דאסור. פ"י בקונטרס לשורר בבית המשתאות וכן משמע מדקאמר ולישלח ליה מהכא בשיר לא ישתו יין, ובפרק בתרא דסוטה (דף מח.) תנן משבטלה סנהדרין בטל שיר בבית המשתאות שנאמר בשיר לא ישתו יין וראוי להחמיר בכיוצא דההוא בירושלמי דהוה קאים ודמיך בזמרא שמתענג ביותר. ושיר של מצוה שרי כגון בשעת חופה שעושים לשמח חתן וכלה

According to Rashi the prohibition is specifically not to sing in taverns and so it implies from the verse quoted. In the last chapter of Talmud Sotah (folio 48) it says that singing in the taverns was stopped when the Sanhedrin was nullified. And one should be careful about this as the Talmud Yerushalmi quotes how the Exilarch was rebuked for going to sleep and waking up to music, so

that this was too much celebration by his listening (constantly) to music . However it is a mitzva to play music at a chuppah to gladden the groom and bride.

8 Rambam Hilchot Taaniyot chapter 5

יב משחרב בית המקדש תקנו חכמים שהיו באותו הדור שאין בונין לעולם בגן מסיד ומכיר בגן המלכים. אלא טח ביתו בטיט וסד בסיד ומשיך מקום אמה על אמה כנגד הפתח בלא סיד. והלוקח חצר מסידת ומכירת הרי זו בהזקתה ואין מחיבים אותו לקלף הפתלים :

יד וכן גזרו שלא לנגן בכלי שיר. וכל מיני זמר וכל משמיעי קול של שיר אסור לשמח בהו ואסור לשמען מפני החרבן. ואפילו שינה בפה על הזין אסורה שנגמר (ישעיה כד ט) "בשיר לא ישתו יין". וכבר נהגו כל ישראל לומר דברי תשבחות או שיר של הודאות לאל וכיוצא בהו על הזין :

12 After the Temple was destroyed, the Sages of that generation ordained that one should never build a building whose walls are decorated with ornate designs like the palaces of kings. Instead, one should cover the walls of one's home with mortar and paint over them with lime, leaving a space one cubit square opposite the doorway that is unpainted. If, however, a person buys a dwelling whose walls have been decorated, it may remain as is; he is not obligated to scrape [the designs] from the walls.

14 Similarly, they ordained that one should not play melodies with any sort of musical instrument. It is forbidden to celebrate with such instruments or to listen to them being played [as an expression of mourning] for the destruction. Even songs [without musical accompaniment] that are recited over wine are forbidden, as [Isaiah 24:9] states: "Do not drink wine with song." It has, however, become accepted custom among the entire Jewish people to recite words of praise, songs of thanksgiving, and the like to God over wine.

9 R Hai Gaon, quoted in Rif Berachot (rif pages 21b)

פירש גאון הא דאמרינן זמרא בפמא אסיר הי"מ כגון בנגינות של אהבת אדם לחבירו ולשבח יפה ביפיו כגון שהשמעאלים קורים להם אשעא"ר אבל דברי שירות ותשבחות וזכרון חסדיו של הקב"ה אין אדם מישראל נמנע מזאת ומנהג כל ישראל לאמרן בבתי חתנים ובבתי משתאות בקול נגינות ובקול שמחה ולא ראינו מי שמיחה בזאת:

The commentary of (R Hai) Gaon – That which is said that vocal singing is prohibited is only regarding love songs or to praise human beauty... but singing words of praise and recalling the kindnesses of the Almighty is not included in the prohibition. And the custom of all of Israel is to sing them at wedding halls and taverns with the sounds of instruments and in a happy tune, and noone prohibits this.

10 Tur Orach Chaim 560

ואסרו כל מיני שיר בין בכלי בין בפה ופירש"י כגון לשורר בבית המשתה והתוסי' מפרשים דאפי' בלא משתה נמי ודוקא למי שרגיל בכך כההיא דאיתא בירוש' ריש גלותא הוה קאים ודמך בזמרא פירוש בשכבו ובקומו היו מזמרינן לפניו ומלשון הרמב"ם ז"ל משמע דבכלי אסור לשמוע בכל ענין ובפה דוקא על היין אבל הוא ביאר בתשובת שאלה דאפי' בפה אסור אף בלא משתה ואין חילוק בין לשון עברי ולשון ערבי כ"ש אם הן דברי ניבול שאסור לשמועו אף בלא מליצה וניגון וה"מ שירת אהבים כגון לשבח יפה ביפיו וכיוצא בו אבל מותר לומר שירות ותשבחות על היין בבית המשתה ואסור לאדם שימלא שחוק פיו בזמן הזה שנאמר אז ימלא שחוק פיניו:

They prohibited all forms of song with instruments and even vocal singing. Rashi explained this was prohibited in taverns. Tosafot explain that even without drinking wine it is prohibited, but it is only prohibited to one who is accustomed to it, like the story of the Exilarch who was reproved for waking up and going to sleep all the time with music. From the Rambam (Yad Hachazakah) it appears that the prohibition with musical instruments exists always and the prohibition with vocal music is only at taverns drinking wine. However the Rambam wrote in a responsum that even vocal singing alone is prohibited and even without drinking wine, and it makes no difference whether one sings in Hebrew or Arabic But that is only regarding love songs But it is definitely permissible to sing praises to the Almighty even in taverns..... One should be careful not to be too joyous today (after the Churban)....

11 Shulchan Aruch 560:3

וכן גזרו (יא) שלא לנגן ד' בכלי שיר וכל מיני זמר וכל משמיעי קול של שיר לשמח בהם ;

הגה: ה' ויש אומרים דוקא מי ו' שרגיל בהם, כגון המלכים שעומדים ושוכבים בכלי שיר (יב) ח או בבית המשתה (טור),

ואסור לשמועם מפני החורבן ; (יג) ו' ואפילו שיר ט ב' בפה על היין, אסורה שנאמר : בשיר לא ישתו יין (ישעיה כד, ט) וכבר נהגו כל ישראל לומר (יד) י דברי ז' {תשבחות או שיר של הודאות (טו) וזכרון חסדי הקדוש ברוך הוא, על היין.

הגה: וכן לצורך מצוה, כגון, בבית יא <ה> חתן וכלה, (טז) ז' הכל שרי (תוספות וסמ"ג והגהות מיימוני).

Shulchan Aruch: And they decreed not to play any form of musical instruments to engender happiness. **Ramah:** and some say that the prohibition is only for those who listen constantly like royalty who wake up and go to sleep with musical instruments, or for singing at a tavern.

Shulchan Aruch: And they cannot listen because of the Churban , and even vocal music while drinking wine is prohibited However it is the accepted Jewish custom to sing songs of praise and thanksgiving to the Almighty while drinking wine. **Ramah:** and it is likewise permitted for a mitzvah, such as at the house of bride and groom

12 Shaar Hatzion 560:23

(כג) רוצה לומר, על היין. אמנם לפי מה שכתב במסכת גטין בהגהות רמ"א שבמרדכי בשם מ"י דדוקא במשתה בלא אכילה הוא דאסור שכן דרך עכו"מ, אבל במשתה של אכילה מותר, אפשר דאין למחות בם אף על גב דרגילי בזה:

However according to the comments of Ramah that the Mordechai said that the prohibition is only when drinking wine without accompanying food, which is how the non-Jews sing; but at a feast with food that also includes wine it is possible that there is no prohibition, even if one does this constantly.

13 Aruch Hashulchan 560:7

וכן גזרו שלא לנגן בכלי שיר וכל מיני זמר וכל משמיעי קול של שיר לשמח בהם ואסור לשומען מפני החורבן שנאמר [הושע ט, א] אל תשמח ישראל אל גיל כעמים וי"א דדוקא מי שרגיל בזה אסור כמו השרים שעומדים ושוכבים בכלי שיר וכן בבית המשתה אסור אם אינה שמחה של מצוה ואפילו מי שאינו רגיל בזה אסור אבל לצורך מצוה כגון בבית חתן וכלה הכל מותר וגם שם אין לשמוח ביותר ובסעודת הסיום מותר ומצוה לשמוח בשמחת התורה וכתב רבינו הב"י בסעיף ג' דכבר נהגו כל ישראל לומר דברי תשבחות או שיר של הודאות וזכרון חסדיו של הקב"ה על היין עכ"ל כלומר דבכה"ג אפילו בסעודת רשות מותר [עט"ז ומג"א שהתרעמו על מה שמשוררים דברים שלא בשעתן ע"ש]:

.... The Bet Yosef wrote in par 3 that it is accepted by all of Israel to sing songs of praise or thanksgiving to the Almighty over wine, meaning that this is permissible at any meal....

14 Igrot Moshe Orach Chaim vol 3: 87

הנה באחד שרוצה ללמד לשורר בכלי זמר, אם הוא לפרנסה מותר אף בימי ספירה דלדידיה אין זה ענין שמחה. ואם הוא להנאתו אסור אף ללמד דגם זה הוא הנאה ואסור בימי ספירה בעניני שמחה לפי המנהג. וגם בכל השנה הא אסור להרמב"ם פ"ה מתעניות הי"ד ופסק כן המחבר בש"ע סימן תק"ס סעיף ג' בזמרא דכלי שיר וראוי להחמיר כמותם, אף שהרמ"א בשם י"א מתיר שלא במשתה כדבארתי בספרי על או"ח סימן קס"ו עיי"ש, אבל אין למחות ביד המקילין מאחר שרמ"א מתיר שלא במשתה ואין רגילין. וכן הוא הדין לשמוע זמרא דמנא. ובימי ספירה אסור לכו"מ.

... and even during the rest of the year it is prohibited according to the Rambam ... and one should try to follow that opinion, even though the Ramah is lenient However one should not publicly object to those who follow the lenient approach, as indeed the Ramah allows singing with instruments when not in a tavern and when not done constantly....

15 Tzitz Eliezer Vol 15: 33

אין לפקפק ולהרהר כלל על מה שבני יוצאים בזה ביד רמ"א [כפי שכבו' מדגיש בשאלתו שזה די נפוץ בימינו אצל רבים מת"ח ובני תורה יר"ש] שפוסק בסי' תק"ס שם שהגזירה שלא לנגן בכלי שיר היא רק על מי שרגיל בהם כגון המלכים שעומדים ושוכבים בכלי שיר או בבית המשתה. ופוק חזי בשו"ת הלכות קטנות למהר"י חאגיז ז"ל ח"א סי' ט' שכותב ... וז"ל: וזה כלל גדול שהי' מוסד בידנו אם הלכה רופפת בידך פוק חזי מה עמא דבר כי פשוט הוא אשר באהבת ה' את עמו ישראל יסיר מכשול מדרכיהם ולא יטו כל העולם אחר היחיד אילו סברתו דחוויה עכ"ל, ואם ככה כאשר יטו העולם יחיד אחר, א"כ מינה דעל אחת כמה וכמה שכלל גדול זה חל כאשר המדובר הוא שהעולם נוהים ונוטים וסומכים א"ע על דברת רבינו הרמ"א ז"ל שפסקו לנו כדברי האורים

One should not question at all that people openly go around listening to music today As the decree not to listen to music is only applicable to those who do so all the time like royalty who rise and go to sleep with music, and also not to sing in a tavern with wine... and it is not possible that the entire nation would be following the wrong path, but rather we are following the Ramah....

16 Maharal Netzach Yisrael Chap 23

התבאר לך כי חורבן בית המקדש הוא חסרון העולם לתחתונים ולעליונים, ולכך צריך שיהיה הנהגת האדם על ענין זה כפי שהוא ענין העולם, ויהיה נוהג באבילות על דבר זה. וכאשר יש אבילות על ירושלים, ובה נראה כי יש הפסד וחסרון בעולם, ולכך הוא חוזר אל הסדר

Thus explained, the destruction of the Bet Hamikdash means that something is lacking in the lower and upper worlds. And therefore a person needs to behave with this in mind and should practice aveilut on this. And when there will be aveilut about [the destruction of] Jerusalem, we will recognize the loss in the world, and the cycle can be completed [and the Temple will be rebuilt].

Announcing a Fast? What For?

Ezer Diena, ediena@torontotorah.com

*This program is dedicated by
Rabbi Avraham Aryaih Witty and Laya Etta Witty, and Rebbetzin Shulamith P. Witty,
in memory of Rabbi Yitzchak Witty z"l
לע"נ הרב יצחק גמליאל בן ר' נח הלוי ז"ל, יהי זכרו ברוך*

1. Shulchan Aruch/Mappah, Orach Chaim 550:4

בשבת קודם לצום מכריז שליח צבור הצום חוץ מט"ב וצום כפור וצום פורים וסימנך אכ"ף עליו פיהו (ומנהג האשכנזים שלא להכריז שום אוד מזהם):

On the Shabbat before a fast, the Shaliach Tzibbur announces the fast, except for [the fasts of] the 9th of Av, Yom Kippur, and the Fast of Purim [Ta'anit Esther], and the sign is "Akaf Alav Pihu" (Mishlei 16:26). *Rema: And the custom of the Ashkenazim is not to announce any one of them?*

Three questions to keep in mind:

1. Why would one announce fast days?
2. Why would the three fasts listed above be excluded?
3. Why does the Rema disagree with the Shulchan Aruch?

Approach #1 – A reminder

2. Nehar Mitzrayim, Hilchot Ta'anit 1 (Egypt, early 1900s)

זאת שנית שמענו תלונות רבים ושלמים מהיראים אשר נכשלו שלא ברצונם ואכלו ביום י"ז בתמוז מחסרון ידיעתם ביום התענית באיזה יום חל כי לרגלי מסחרם עם האומות מונים לחדשי החמה כמספר האזרחים והממשלה ובצדק ילינו על בית דין הצדק שלא הודיעום והלא זהו טעם ההכרזה שפסק מרן כדעת האבודרהם הוא כדי להודיע לעם יום התענית ולהזכירם שלא ישכחוהו אכן באב כיפור פורים המפורסמים ואית לכל חד ענינים אחרים התלויים בו אשר לא יניחוהו לבוא שכחה אימתי יום קביעותו לא הוצרכו להכריז ואם כן כל נקודת ההכרזה הוא למנוע רבים ממכשול ואם כן מאיזה טעם הוסר מנהג ההכרזה בלי טעם ובלי יסוד ובלי סברא כי על כן אין להשגיח במנהג הזה כלל וצוינו לשלוחי צבור להיות מכריזין הש"ץ יום הצום כמו שכתוב אחינו בית ישראל שמעו יום צום פלוני יהיה יום פלוני וכן צוינו להקבוע על הכרוזים לסבב גם הוא ביום השבת ולהודיע בקצרה שיום תענית פלוני יהיה יום פלוני ולאט ולאט יתרגלו בהכרות הצומות ולפחות יהיו במשקל אחד עם תעניות השובבי"ם ואין זה נקרא שינוי מנהג כיון שלא נודע טעם יסודו כלל ואדרבא ראינו ההפך ממנו בתעניות דמנהג של השובבי"ם ושום דעת לא תסבול להעדיף זה על זה וכמו שכתבתי לעיל והמערער על זה לא חש לקמחיה ורק פרי חטאתו ישא להכשיל את הרבים שיאכלו ביום תענית ציבור שלא ברצונם מבלי דעת ושלום על ישראל.

Secondly, we have heard many legitimate complaints from G-d-fearing Jews who have unintentionally transgressed and eaten on the 17th of Tammuz, from their lack of knowledge which day of the week the fast was on. Since they regularly do business with the non-Jews, they exclusively follow the Solar Calendar, in accordance with the counting of the local citizens and government. They have a legitimate grievance against the Beit Din, who did not alert them! Is this not the reason for the announcement which the Shulchan Aruch ruled, in accordance with the view of the Abudarham, in order to notify the people of the day of the week on which the fast falls, and to remind them not to forget it? Therefore, on the fasts of Av, Kippur, and Purim, which are well-known, and each one has certain matters that are attached to it which will not allow for forgetting which day it falls on, they did not require announcing. If so, the entire point of announcing is to prevent the people from transgressing! If so, for what reason was this custom removed, without reason, without basis, and without logic?! Therefore, one should not pay attention to the custom [of not announcing the fasts] at all! Thus, we commanded those leading the prayers to announce the day of the fast, as it is written [in the prayer]: "Our brothers, the house of Israel, listen – a certain fast will take place on a certain day." And we similarly commanded to establish that people should go around the city announcing this on Shabbat Day, and the notify the public that a certain fast will take place on a certain day, and slowly, the people will become used to announcing the fasts, and at the very least, they will become comparable in status to the fasts of Shovavim [fasts during the first few weeks that the book of Shemot is read in synagogues, which was a strongly held custom in Egypt]. This is not considered changing a custom, since the basis for establishing it was not known at all, and we have seen the opposite of it in regards to the fasts of Shovavim [i.e. that the fasts were announced], and no one would think that the fasts of Shovavim should be given preference over these fasts, as I wrote above. One who protests against this change is not properly paying attention to what they are doing, and they will only carry the fruit of their sins, of causing the masses to eat on public fast days against their will and without their knowledge. May there be peace in Israel.

3. Orchof Chaim, Seder Tefillot Shabbat, Shacharit 8

ועל ד' הצומות שהן י"ז בתמוז וט' באב וצום גדליה וי' בטבת מכריז בשבת שלפניהם צום פלוני יהיה יום פלוני וכו' ועל ט' באב וצום גדליה י"א שאין מכריזין עליהם לפי שהן ידועים לכל.

And on the four fasts, which are the 17th of Tammuz, the 9th of Av, the fast of Gedaliah, and the 10th of Tevet, we announce on the Shabbat preceding them that "a certain fast will be on a certain day". Regarding the 9th of Av and the fast of Gedaliah, some say that we do not announce them, since they are known to all.

Approach #2 – An acceptance of the fast

4. Talmud Bavli, Rosh Hashanah 18b (Davidson Edition translation)

דאמר רב חנא בר ביזנא אמר ר"ש חסידא מאי דכתיב (זכריה ח, יט) כה אמר ה' צבקות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה קרי להו צום וקרי להו ששון ושמחה בזמן שיש שלום יהיו לששון ולשמחה אין שלום צום
As Rav Hana bar Bizna said that Rabbi Shimon Hasida said: What is the meaning of that which is written: "Thus said the Lord of hosts: The fast of the fourth month, and the fast of the fifth, and fast of the seventh, and the fast of the tenth, shall become times of joy and gladness, and cheerful seasons, to the house of Judah" (Zechariah 8:19). It calls them days of "fast" and it calls them "times of joy and gladness." How so? When there is peace in the world, they will be times of joy and gladness, on which eulogies and fasting are forbidden; but when there is no peace, they are days of fasting. In a time when there is no peace, why are messengers not sent out also for the fourth and tenth months, so that people can know when to observe the fasts?

אמר רב פפא הכי קאמר בזמן שיש שלום יהיו לששון ולשמחה יש גזרת המלכות צום אין גזרת המלכות ואין שלום רצו מתענין רצו אין מתענין

Rav Pappa said that this is what it is saying: When there is peace in the world and the Temple is standing, these days will be times of joy and gladness; when there is persecution and troubles for the Jewish people, they are days of fasting; and when there is no persecution but still no peace, neither particular troubles nor consolation for Israel, the halakha is as follows: If people wish, they fast, and if they wish, they do not fast. Since there is no absolute obligation to fast, messengers are not sent out for these months.

אי הכי ט"ב נמי אמר רב פפא שאני ט' באב הואיל והוכפלו בו צרות דאמר מר בט' באב חרב הבית בראשונה ובשנייה ונלכדה ביתר ונחרשה העיר

The Gemara asks: If so, the Ninth of Av should also be like the other fast days, that sometimes it is observed and sometimes not, depending upon the wishes of the community at the time. Why does the mishna state that messengers go out for the month of Av? Rav Pappa said: The Ninth of Av is different, since the calamities that occurred on that day were multiplied. As the Master said: On the Ninth of Av the Temple was destroyed, both the first one and the second one; on this day the city of Beitar was captured; and on this day the city of Jerusalem was plowed over by the enemies of the Jewish people, as a sign that it would never be rebuilt. Consequently, the fast of the Ninth of Av is obligatory, and not optional like the other fasts. Messengers are consequently sent out so that people will know when to fast.

5. Be'ur Hagra to Shulchan Aruch, Orach Chaim 550:4

בשבת כו'. כיון דברצו תליא ואינן קבועין וכמש"ל סימן תקס"ב סי"ב אבל תענית אסתר קבוע הוא כמ"ש הרמב"ם דברי צומות וזעקתם וכן כ' הראב"ד:

ומנהג כו'. דכבר קבלו עליהם כנ"ל:

On Shabbat... - since it is dependent on the will of the Jewish people, and they are not established, as we wrote later in Orach Chaim 562:12, but Ta'anit Esther is established, as the Rambam wrote [based on the verse] the words of fasts and their cries, as did the Ra'avad.

And the custom... - since they already accepted it upon themselves, as I mention later on.

Approach #3 – A prayer for happiness

6. Machzor Vitri, Siman 190

ואם חל ראש חדש בשבת הבאה... יחדשהו הקב"ה עלינו... ונאמר אמן:
וכשחל תענית כתוב בשבת הבאה יאמר הכי: מי שעשה כו'. עד לירושלם עיר הקודש ונאמר אמן. צום פלוני יום פלוני זה הבא עלינו יהפכהו הק' לנו ולכל ישראל לששון ולשמחה ולברכה ולשלום ונאמר אמן. ככת' כה אמר י"י צום הרביעי צום החמישי צום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים האמת והשלום אהבו:

If Rosh Chodesh falls in the following week... May G-d renew it upon us... and we say Amen!

And when a written fast falls in the following week, he should say as follows: “He Who performed.. the holy city of Yerushalaim, and we say Amen! A certain fast will be on a certain day which is approaching. May Hashem transform it for us and the entire Jewish people to happiness and rejoicing, blessing and peace, and we say Amen!”
As it is written:

7. Zecharyah 8:19 (Alhatorah translation)

כִּהְיֵאמֹר יִינְי צְבָאוֹת צוֹם הַרְבִּיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית־יְהוּדָה לְשִׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה וּלְמַעֲרִים טוֹבִים וְהִצַּמְתִּי וְהִשְׁלֹם אֶהְבִּי:

'Thus saith the Lord of hosts. The fast of the fourth month, and the fast of the fifth, and the fast of the seventh, and the fast of the tenth, shall be to the house of Judah joy and gladness, and cheerful seasons; therefore love ye truth and peace.

8. Nitei Gavriel, Hilchot Chanukah, Chapter 60, footnote 2

...ועוד בכדי שלא לעורר דכאון נפש ועצבון רוח ביום ש"ק ע"כ לא נהגו להכריז.

...And furthermore, so as not to arouse sadness and depression on the holy day of Shabbat, therefore, they did not have the custom to announce.